

بحثی پیرامون سازه‌شناسی^۱ و معنی‌شناسی^۲

کورش صفوی

آن‌چه تحت عنوان سازه‌شناسی و معنی‌شناسی در محدوده ساخت زبانی مطرح است، در چهارچوب این مقاله به صورت ساده، بدون درنظر گرفتن مسائل فنی، در حوزه «واژه»، و «معنی» قرار می‌گیرد. در اینجا سعی ما براین است تا برخی از حالات مختلف این دو مقوله را، یعنی رابطه واژه با واژه، رابطه واژه با معنی و رابطه معنی با معنی، نشان بدهیم.

۱- رابطه واژه با واژه.

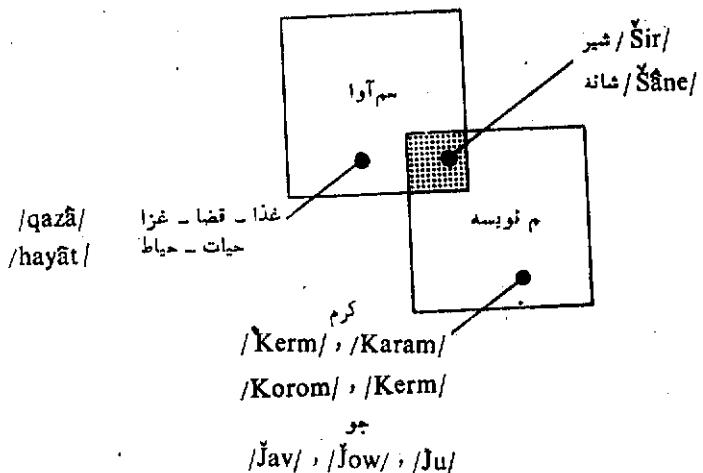
واژه‌ها می‌توانند به یکدیگر حالات متفاوتی را پدید آورند.

الف - ممکن است چند واژه از ساخت آوابی مشابهی برخوردار باشند. چنین رابطه‌ای مساله هم‌آوائی^۳ را مطرح می‌سازد. برای نمونه، غذا - قضا - غذا، درحالیکه هم از نظر معنائی و هم از نظر نوشتاری متفاوتند ولی از نظر آوائی به یک صورت واحد تلفظ می‌شوند.

ب - چند واژه می‌توانند دارای چهارت نوشتاری واحد باشند. این رابطه مسأله هم‌نویسی^۴ را مطرح می‌سازد. برای نمونه، کرم (Kerm, Karam, Korom, Kerem) که حداقل دارای چهار ساخت آوائی متفاوت و طبعاً چهار معنی متفاوت می‌باشد. با در نظر گرفتن جایگاه تکیه، می‌توان برای صورت مذکور شش ساخت آوائی مختلف در نظر گرفت، زیرا Karàm (بخشن، لطف) و Kàram (کرهستم) نیز دارای معانی کاملاً متفاوتی خواهند بود.

ج - چند واژه می‌توانند هم دارای صورت نوشتاری واحدی باشند و هم از ساخت آوائی واحدی برخوردار باشند. برای نمونه: شیر (شیر چنگل، شیر نوشیدنی، شیر آب)، شانه (کتف، وسیله آرایش مو).

-
1. morphology	2. semantics
3. homonymy	4. homography

۴- رابطه واژه با معنی

واژه نسبت به معنی خود می‌تواند حالات متفاوتی پدید آورد.

الف- یک واژه می‌تواند دارای چند معنی باشد . این حالت، مسئله چند معنائی را مطرح می‌سازد. که در حالت (۱،ج) نیز مطرح گردیدم برای نمونه واژه «ماه» در دو جمله زیر:

- فروردین اولین ماه سال است.

- ماه بددور زمین می‌گردد.

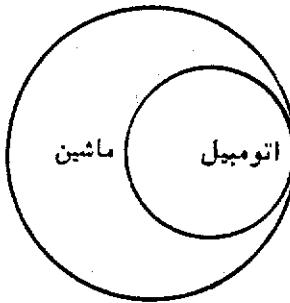
ب- چند واژه می‌توانند دارای یک معنی باشند. در اینجا مسئله هم معنائی^۱ مورد نظر است.

برای نمونه: اتومبیل را در خیابان پارک کرد.

ماشین را در خیابان پارک کرد.

معنی شناسان عموماً معتقد به هم معنایی کامل نیستند. برای مثال، دو واژه «ماشین» و «اتومبیل» تنها در جایگاه خاصی هم معنی می‌باشند، در جمله «باماشین رسیم را تراشیدم» دیگر نمی‌توان واژه «اتومبیل» را جایگزین واژه اول ساخت. در اینجا واژه «ماشین» از شمول معنائی بیشتری برخوردار است و می‌تواند به وسائل و ایزارهای گوناگون اطلاق گردد:

گاهی اتفاق می‌افتد که دو واژه هم معنی در دو گونه زبانی مختلف مورد استفاده قرار گیرند. به عنوان مثال واژه‌های «یادداشت» در گونه مشهدی با «بلد بودن» در

گونه تهرانی هم معنی می‌باشد، ولی این دو واژه هیچگاه در یک گونه به جای هم مورد استفاده قرار نمی‌گیرند. زیرا «بادداشت» در گونه تهرانی متراff «به خاطر داشتن» است. دو واژه هم معنی ممکن است متعلق به دو سبک یا دو گونه موقعیتی خاص باشند، مثلاً واژه‌های «شوهر» و «آقا» در جایگاه کاربردی خاصی دارای معنی یکسان در سبک‌های مختلف می‌باشند.

دو واژه متراff می‌توانند از نظر همنشینی با واژه‌های دیگر دارای توزیع متفاوتی باشند. برای نمونه واژه‌های «خانه» و «سرآ» را می‌توان متراff دانست، ولی در مقابل ترکیب «کتابخانه» صورت «کتابسرا» وجود ندارد و در مقابل ترکیب «کارونسرآ» نیز به صورت «کاروانخانه» برتری خوریم، ولی در یک محدوده معین صورت‌های «مهمازخانه» و «مهمازسرآ» به چشم می‌خورد.

ج - همنشینی چند واژه با معنی مختلف می‌تواند واژه جدیدی بسازد که دارای معنی کاملاً متفاوتی باشد. برای نمونه، دو واژه «شور» و «زدن» هر کدام دارای معنی خاص و معنی می‌باشند، ولی معنی ترکیب «شور زدن» نسبت به معنی دو واژه نخست کاملاً متفاوت است:

شور+زدن ← شور زدن (اضطراب داشتن)

سر+زنه ← سرزنه (شاداب، سرحال)

د - واژه می‌تواند تنها بر جزوی از معنی خود دلالت کند. برای نمونه در جمله «خانه را رنگ کردم». منظور از «خانه» تنها دیوارهای آن است و نه تمامی خانه.
ه - واژه می‌تواند دارای معنی عام باشد. برای نمونه، معنی واژه «جاکلیدی» بر کلیه اشیائی که بتوانند عمل نگهداری کلید را انجام دهند، دلالت می‌کند.

و - واژه می‌تواند به مفاهیمی وابسته به معنی اصلی خود دلالت کند. برای نمونه: «به خانه گفتم که امشب دیر می‌آیم». در اینجا منظور از «خانه»، افراد ساکن در خانه می‌باشد و نه خود «خانه».

مثالی دیگر: «واشنگتن در مورد تولید سلاح‌های هسته‌ای سکوت اختیار کرد» در اینجا منظور از «واشنگتن»، رژیم حکومتی ایالات متحده آمریکاست که در وواشنگتن مستقر است.

۳- رابطه معنی با معنی

معنی واژه‌ها می‌توانند نسبت به یکدیگر حالات مختلفی را پیدا کنند:

الف - چند واژه می‌توانند دارای معانی متقابل^۱ باشند، در اینجا باید انواع تقابل واژگانی را از یکدیگر بازنامیم.

نوع اول:

با منفی ساختن فعل جمله می‌توان دو واژه متقابل را جانشین یکدیگر کرد بدون آن که معنی جمله تغییر کند.

مثال: باز - بسته

در باز است

در بسته نیست

نوع دوم:

معنی دو واژه ممکن است تنها نسبت به جایگاه خاص مورد نظر گوینده در تقابل با یکدیگر قرار بگیرد.

مثال: آمدن - رفتن

«آمدن»، یعنی «حرکت به جایگاه مورد نظر گوینده»

«رفتن» یعنی «حرکت از جایگاه مورد نظر گوینده»

آمدن رفتن
→ →

جایگاه مورد نظر گویند

نوع سوم:

یک واژه می‌تواند در بافت‌های گوناگون و حوزه‌های مختلف دارای م مقابل‌های مختلف باشد، برای نمونه واژه «روشن» را در نظر بگیرید:

۱. antonymy.